

Publicerad 2006-01-24 18:57 av glasfilosof

Den tredje februari.

Det är alltid så nära när du är långt borta

Du skriver poesi på dina armar
och jag väljer att tappa livet på mina ben

men
hittar vi ut
när vi fastnat under isen

hittar vi ut när vi glömt att andas?

Ingen ser poesi
som poesi

och jag gråter för dig när du tappat
och du lyfter mig när jag
somnat

jag undrar vem som som får sjunga
vid vems grav

och jag undrar vem som blir ensam kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren glasfilosof med Poeter.se id #6231 innehar upphovsrätten